

eller fremskaffe eller underskrive de forskellige papirer. Det er også rigtigt. Men så er problemet: Skal vi bare acceptere det, eller skal vi gøre noget mere alvorligt, end vi gør i øjeblikket?

Fra konservativ side mener vi, at vi skal gøre noget mere alvorligt. Når vi har en gruppe mennesker, som har fået behandlet deres sager først i Udlændingestyrelsen og har fået afslag, så har søgt i Flygtningenævnet, som de har ret til, og dér har de fået afslag, hvorefter nogle har af dem søgt indenrigsministeren om humanitær eller anden opholdstilladelse og har fået afslag, så er de altså ikke flygtninge efter de danske regler.

Kan det så være rigtigt, at disse mennesker, som år ud og år ind modsætter sig at medvirke til udsendelsen, ender med – og det gør de jo alle sammen til sidst – at få fast ophold i Danmark? Her er vores holdning klar: Hvis man så groft bliver ved med at overtræde danske regler, skal man behandles ligesom danske statsborgere, som altså vil komme i fængsel. Vi må fængsle disse mennesker, som altså ikke vil følge reglerne. Det kan da ikke være rigtigt, at de får lov til at gå frit omkring, selv om de er udvist, og at de ender med at få livsvarigt ophold.

Og så det sidste: Ministeren siger, at der er ca. 200.000 somaliere i nærområdet, og vi har ca. 10.000 i Danmark. Det, vi vil gøre, er følgende: Hver somalier, vi hjælper i Danmark, koster ca. 100.000 kr. om året; hver af de somaliere, der er nede i nærområdet, koster det land, de er i, ca. 5.000-6.000 kr. om året. Det vil sige, at det koster 20 gange så meget at hjælpe en somalier i Danmark som at hjælpe somaliere nede i nærområdet, og hvis vi brugte alle de penge i nærområdet, som vi i øjeblikket bruger i Danmark, kunne vi fordoble levestandarden for hver eneste af de 200.000 somaliere, som i øjeblikket er i nærområdet.

Det er derfor, vi siger, at det er en langt mere human og menneskevenlig politik, at vi i stedet for at hjælpe 10.000 hjælper 200.000, der alle sammen får fordoblet deres levestandard i forhold til, hvad de har i øjeblikket.

Et enkelt sidste spørgsmål: Vil man slet ikke være med til at overveje, at lande, der altså nægter at modtage deres egne statsborgere, som Vietnam, der nægter at modtage dem og samtidig støttes med over 200 mio. kr. om året, at man her kunne sige til vietnameserne: Nu vil vi egentlig godt overveje, om vi vil blive ved med

at give jer støtte, når I systematisk overtræder jeres moralske forpligtelse?

(Kort bemærkning).

Lotte Henriksen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Adam Møller, om jeg nu har forstået det rigtigt: Når man vil hjælpe i nærområderne – og dermed også flytte de penge, som man i dag bruger til repatriering herhjemme af flygtninge og indvandrere, og sende pengene til nærområderne for at hjælpe flygtninge og indvandrere, hvor de såmænd kan gøre stor gavn – skyldes det så, at man netop vil skære på ulandsbistanden, på den multilaterale bistand? Vil det sige, at vi skal ind og skære i UNHCR og så fylde de penge, som man nu mener gør større gavn i nærområderne, ned i og stoppe det hul, som man altså fjerner, hvis man gennemfører jeres finanslovsforslag? Det vil jeg gerne spørge om, for så er der faktisk all mulig grund til at føre flere penge til området.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl, som jeg jo lovede et svar, uden at jeg i øvrigt skal forlænge debatten yderligere, vil jeg sige, at jeg naturligvis ikke mener, at vi skal lave regler efter, hvorledes andre lande spekulerer i hjemsendesaftaler. Det er ikke på den måde, vi skal lave regler for asylsøgere herhjemme, men det ville blive konsekvensen. Men det betyder under alle omstændigheder, at når der er andre lande, der gør dette, så vil sådan nogle aftaler bliver sværere at lave, og det er jo også det, vi ser. Der er jo ikke nogen her, som påstår, at det er nemt at lave den type hjemsendesaftaler med andre.

Så vil jeg til sidst sige, at der blev efterlyst et svar om hjemsendelse eller repatriering, og når jeg ikke har kommenteret forslaget til vedtagelse, er det naturligvis, fordi vi har fremsat vores eget, men også, fordi vi faktisk ikke mener, at det er et spørgsmål om at prioritere mellem de to ting. Vi mener, at begge ting skal ske. Men vi mener absolut ikke, at vi skal lukke øjnene for den kæmpe opgave, der ligger i Danmark med en repatriering af de folk, som er her i dag, men det skal ikke betyde, at vi nu flytter pengene og i stedet for sender dem til hjemlandet.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

De Konservative og Venstre har i deres oplæg til finanslov foreslået, at vi reducerer ulandsstøtten til det, som FN har anbefalet. Dermed vil vi stadig væk være blandt de 3 eller 4 lande i hele verden, der yder mest, og dermed lever vi